

MŪSU LIETUVA

NR. 46 (1631) - SEMANARIO - 1979 M. LAPKRIČIO - NOVEMBRO 22 D. 8,00 kr.
Rua Juatindiba, 20(28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Popiežius Vašingtone

LONG LIVE... Pope John Paul II
We ask your prayers for persecuted
oppressed martyrs and restoration of
FREEDOM
TO
LITHUANIA • LATVIA • ESTHONIA

Dr. Petro Vileišio nuosavoje skelbimų lentoje buvo šis didžiulis sveikinimas Popiežiui Jonui Pauliui II atvykus į Bostoną. Iš kairės stovi: Viktoras Bendorius, Danutė Venslauskaitė – Lietuvių moterų tarybos pirmininkė, George Bush – Republikonų kandidatas į prezidentus, dr. Petras Vileišis, Macolm Baldrige – fabriku pirmininkas, Adolfas Čampė – Lietuvių veteranų sąjungos pirmininkas, Jonas Brazauskas – BALFo skyriaus pirmininkas.
Frank Vairo nuotrauka

ŠV. TĒVAS JAV SOSTINĒJE IR BALTUOSIUOSE RŪMUOSE. DALYVAVO LIETUVIŲ DVASIŠKIAI, DIPLOMATAI, VISUOMENĒS VEIKĖJAI.

“TĒVIŠKĒS ŽIBURIŲ” bendradarbio pranešimas iš Vašingtono.

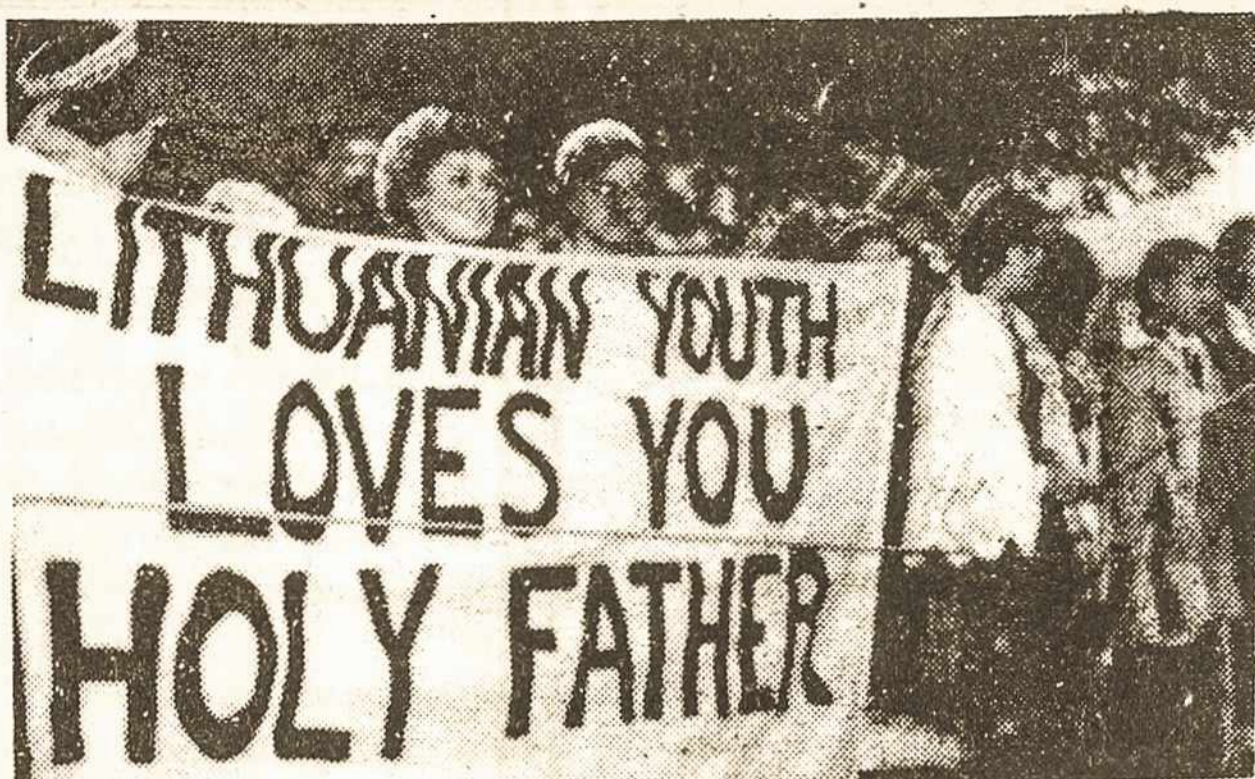
Spalio 6 ir 7 pirmą kartą istorijoje K. Bendrijos galva lankėsi JAV sostinėje Vašingtone ir Baltuosiuose Rūmuose, kur buvo sutiktas paties prezidento Carterio, viceprezidento Mondelo, ministerių kabineto, kongreso, augščiausiojo teismo, Baltųjų Rūmų štabo narių ir didžiulės kviestinių amerikiečių minios.

Vašingtono miestas yra juodosios rasės žmonių apgyventas (jie sudaro daugiau nei 70 procentų). Taip pat daug čia budistų, mahometonų, bet iš anksto buvo skelbiama, kad popiežiaus laikomose Mišiose po atviru dangumi dalyvausiąs net milijonas žmonių. Nors nevieną tokie išpūsti skaičiai stebino (juk Vašingtonas tai ne katalikiškoji Čikaga ar Filadelfija), bet miesto pareigūnai, artimai bendradarbiaudami su arkivyskupija, iš anksto ruošėsi tikėdamiesi milijono žmonių.

Kai sostinė visu rimtumu ir deramu iškilmingumu ruošėsi pasitikti popiežių, atsirado ir vienas kitas užkietėjęs ateistas, iškėlęs bylas,

kad esą popiežius negalys laikyti Mišių valdžios žemėje, ypač plačioje alėjoje tarp Kapitoliaus ir Jurgio Vašingtono paminklo, kur yra istorinė JAV sostinės širdis. Bylos ateistai nelaimėjo, o statant didžiulį altorių ir kitais atvejais, kad arkivyskupijai mažiau būtų išlaidų, savanoriškai talkino įvairūs specialistai, daugiausia unijų žmonės, neimdami atlyginimo. Nepaprastai gražu buvo, kai prieš pastatytą milžinišką lauko altorių išvakarėse atsirado tūkstančiai tvarkingai išrikiuotų gyvų gėlių puokščių, o pirmadienį, Kolumbo šventėje, kai popiežius jau buvo Vatikane, savanoriškai susirinę 2.000 amerikiečių skautų išvalė aikštę, kurioje prieš keliolika valandų buvo susibūrusi 200.000 žmonių minia išklaudyti popiežiaus Mišių. Savanoriai jauni skautai savo darbu taip pat sutaupė miestui pinigų, o sostinės dienraščiai jų pastangas labai gyrė.

Spalio 6 rytą iš Čikagos atskridęs popiežiaus léktuvas nusileido Andrews karinėje aviacijos bazėje prie Vašingtono, kur Jona-Paulių II pasitiko JAV viceprezidentas Mondelas ir

**LIETUVIŲ JAUNIMAS JUS MYLI,
ŠVENTASIS TĒVE !**

Chicagos jaunimas entuziastiškai pasitinka popiežių Joną Paulių II Marquette Parke.

kiti pareigūnai. Tuo metu visi televizijos kanalai nutraukė kitas programas ir nevienas jų beveik be pertraukos iki kitos dienos vakaro rodė tik popiežių, kurio dienotvarkė sostinėje buvo labai plati – 18 val. paroje.

Iš Andrews aviacijos bazės popiežius malūnsparniu buvo atskraidintas prie Vašingtono paminklo, kur jo su miesto raktais laukė burmistras, juodosios rasės atstovas, nekatalikas, ir miesto taryba. Iš čia popiežius su motorkarda nuvyko į Šv. Mato katedrą miesto centre. Minios nebuvo labai didelės, bet entuziastingos. Į Šv. Mato katedrą, kur popiežius atnašavo Mišias, galėjo patekti tik kviestiniai asmenys. Jų tarpe buvo Lietuvos atstovas Vašingtone dr. S. Bačkis, kun. K. Pugevičius, kun. dr. T. Žiūraitis ir svečias iš Lietuvos kun. Pr. Račiūnas. Prie katedros buvo susibūrę Lietuvos vyčiai, ateitininkai ir šiaip būrelis Vašingtono lietuvių. Jie turėjo ir plakatą.

Baltuosiuose Rūmuose

Tuo metu jūsų bendradarbis, turėdamas specialius spaudos kredencialus, keliavo Baltųjų Rūmų link. Kelių kvartalų nuotolyje tarp Šv. Mato katedros ir Baltųjų Rūmų minios didėjo. Ypač daug matėsi suvenyrų pardavinėtojų. Sakyčiau, ne dešimtys, bet šimtai. Minioje juodųjų gal tik 5°/o, o suvenyrus pardavinėjančių – 50°/o. Tad vienam malda ir pagarba, kitiem – biznis.

Prie Baltųjų Rūmų žmonių masė didėjo. Į pietinę Pensilvanijos gatvės pusę, kur didžiuliam sode stovi Baltieji Rūmai, policija žmonių nepraleido. Daugumą kreipė į kitoje pusėje gatvės esantę Lafayette parką, kur stovi ir paminklas T. Kosčiukai. Pro patikrinimo punktus srovėmis žmonės plaukė ir į Baltųjų Rūmų sodą. Tai vis tie, kuriuos prezidentūra iš visos Amerikos pakvietė dalyvauti popiežiaus Jona-Pauliaus II istorinėse sutikimo iškilnėse. Tų kviestųjų buvo apie 6.000, o kai prisidėjo keliolika šimtų žurnalistų, masė užpildė ir šiaurinį, ir pietinį Baltųjų Rūmų sodus.

Prieš įeinant į šiaurinį Baltųjų Rūmų sodą, malonu buvo susitikti jauną lietuvį kun. J. Šaruską iš Čikagos, dabar dirbantį Valstybės Departamente. Kiti kviestiniai lietuviai – Alg. Gečys su žmona, p.p. Česoniai, Kriaučeliūnai, Bubliai, kun. Pugevičius, Lietuvos vyčių cv pirm. Skabeikis ir kiti buvo pietiniame sode kaip rinktiniai prezidentūros kvieisti svečiai.
(nukelta į 4-tą psl.)

SEMÁNARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 · Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo · Brasil · Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial · Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoj iki liepos mėnesio Cr\$.300,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol.

Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol.

Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunēios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 39

KRYŽIAUS GRIOVIMAS

LTSR KPCK sekretoriui P. GRIŠKEVIČIUI

P a r e i š k i m a s

Pirmame pareiškimе KPCK sekretoriui P. GRIŠKEVIČIUI buvome pažymėję, kad nesulaukę atstatant mums padarytos materialinės skriaudos, kryžių pasistatysime patys. Panemunės vykdomojo komiteto tylėjimą laikė sutikimu. Išlaukė 4-is mėnesius kryžių parapija atstatė. Bet neilgai teko džiaugtis šiuo žavinčiu reginiu

Nuo kryžiaus pastatymo praėjo 4-rios paros. Gegužės 15 d. radome ant šventoriaus iškastą duobę, lyg laidoti žmogų. Netikėtai sužinojome, kad ta duobė laidoti ne žmogui, o mūsų parapijos kryžiui. Todėl po pamaldų skubėjome prie kryžiaus. Mums kalbant rožančių 23,30 val. atvažiavo du sunkvežimiai. Viename iš jų sėdėjo 6 darbininkai su kastuvais. Pamatę, kad kryžius saugomas liepė skirstytis ir jaunuoliams pagrasino nemonumais. Jaunimas grąsinimų nenusigando, bet aiškinosi toliau, kokių pagrindu ir kieno leidimu nakties metu vagiamas kryžius. Kabinoje sėdintysis tipas paaiškino, kad viską suderino su parapijos klebonu kun. R. LIUKU. Jaunuoliai atsakė, kad klebonas neturi jokios teisės talkininkauti ateistams griauant kryžius, nes pats prie jo statymo neprisidėjo. Supratę, kad saugantys kryžių nepasitrauks, pagrasinę, kad atsiveš daugiau pareigūnų išsinešdino. Jiems išvažiavus, jaunimas prie kryžiaus baigė kalbėti rožančių. Tuo metu aplink zujo milicijos mašinos. Netrukus atvažiavo automašina LLŽ 10-07, iš kurios išlipęs vyriškis paklausė: "Ar mūsų daugiau nėra". Mums atsakius: "Reikalui esant bus ir daugiau", jis išvažiavo.

1,30 val. pasirodė tie patys du sunkvežimiai lydimi trijų dešimtviečių UAZ markės mašinų su milicija ir kelios lengvos mašinos. Iš mašinų išlipo saugumiečiai, Panemunės raj. VRS viršininkas SAMAJAUSKAS, VRS viršininko pavaduotojas VANAGAS, Petrašiūnų kelių-tiltų eksploatacijos tresto viršininkas SVEDARAVIČIUS, eksploatacijos skyriaus viršininko pavaduotojas BAUBLYS ir darbų vykdytojas RASIUKEVIČIUS. Paskui juos ėjo girti darbininkai, su kastuvais. Visi saugojantys kryžių atsistojo priešais ir pareiškė, kad kryžiaus griauti neleis. Visi aktyviai gynė kryžių, aiškindami, kad griauti kryžių nežmoniška,

reikalavo kryžiaus griovimui raštiško nurodymo, klausinėjo, kodėl šis juodas darbas atliekamas naktį, juk tai yra chuliganizmas, užuolimas. SVEDARAVIČIUI buvo priminta, kad jis pirmą kartą niekšiška pasielgė sulaužydamas kryžių, o dabar vėl kėsina nakties metu. Jis pasiteisino, kad remiasi vykdomojo komiteto įsakymu. Parapijos jaunimas užpuolikams įrodinėjo, kad jie yra tikrieji nusikaltėliai kultūrinio ir dorovinio tautos gyvenimo griovėjai ir kad girti neturi teisės liesti kryžių. Užpuolikai vartojo necenzūrinius žodžius ir visą laiką įvairiai gąsdino. Ginčas tęsėsi maždaug pusę valandos. Tuo metu viena sena močiutė garsiai vaitojo prie kryžiaus. Įsitikinę, kad parapijiečiai nuo kryžiaus nepasitrauks, davę įsakymą milicijos darbuotojams. Priartėjus "tvarkos saugotojams" prie kryžiaus, pajutome kad jie girti. Jie iš karto ėmėsi smurto, buvo žiauriai stumdomi vaikai, mergaitės tampomos už plaukų, sukinėjamos rankos. Nuo tos žiaurios nakties praėjo visa savaitė, o vaikai dar nešioja mėlynės. Žmonės buvo griebiami ir jėga velkami į milicijos mašinas. Eugeniją MIKULEVIČIENĘ tempdami milicijos pareigūnai spardė ir mušė kumštėmis. Moterys ir vaikai pradėjo klykti. Buvo paimti du jaunuoliai, o kiti matydami, kad prieš daugybę milicijos neatsispirs, pasitraukė. Milicija, besiskirstančius keikdami, sekė iš paskos. Ginančių kryžių buvo 30 žmonių, o saugumiečių ir milicijos darbuotojų kelis kartus daugiau. Užpuolime dalyvavo ne tik Panemunės milicija, bet ir Kauno m. Požėlos, Lenino rajonų milicija ir net iš Kauno rajono buvo dvi milicijos mašinos. Už Amalių gele-

ženkelio pervažos stovėjo milicijos kursantai. Kryžiaus užpuolimo metu kelio ruožas tarp Amalių geležinkelio pervažos ir posūkio į Palemoną buvo uždarytas.

Atvežti kelių-tiltų eksploatacijos meistro DRASIUKEVIČIAUS darbininkai kryžių kasti atsisakė. Kasė pats viršininkas SVEDARAVIČIUS, BAUBLYS, RASIUKEVIČIUS ir pora saugumiečių. SVEDARAVIČIUS atsisakiusiems darbininkams kasti kryžių grąsino išmesti iš darbo. Savo pažadą dalinai ištesėjo. Darbininkams KULIKAUSKUI ir RASIMAVIČIUI buvo parašytas raportas nuimti 30 proc. premijos.

Kryžiaus griovėjams šventoriaus vartai buvo atidaryti ir kryžius buvo pastatytas kapuose klasingai iškastoje duobėje.

Suimtojo Ričardo PETRAUSKO motina nuolatos vaikščiojo į saugumą ieškoti sūnaus, nes tą patį vakarą turėjo įvykti jo išleistuvės į armiją. Vakare susirinko giminės ir draugai išlydėti Ričardo, tačiau jis negrįžo. Ričardas apkaltintas chuliganizmu ir nubaustas dešimčia parų.

Antano ŽILINSKO motina invalidė teiravosi apie sūnų telefonu. Iš jos buvo pasityčiota, kad sūnus grįš su žmona. Antrą dieną po suėmimo buvo atėjęs milicininkas ir iš Janinos ŽILINSKIENĖS pareikalavo 10 rublių, tačiau nepasakė už ką sūnus suimtas.

Eugenijos MIKULEVIČIENĖS nebuvo kam ieškoti, nes vyras buvo kamandiruotėje, o namuose likę tik 7 ir 15 metų vaikai, bei sena ir bejėgė močiutė. Atėjęs milicininkas paguodė vaikus ir liepė eiti pasimatyti su mama, o kai nuėjo – neįleido; tik pagrasino uždaryti.

Gegužės 18 d. Angelė GRĖBLIAUSKIENĖ dėl pirmojo kryžiaus nugriovimo pareiškimo buvo iškviesta į Panemunės V.K. Jinai buvo klausinėjama ar nedalyvavo kryžiaus gynime ir, jai prisipažinus, buvo pagrasinta: "Tavo vaikams uždėtas šampas". Aiškino, kad už kryžių statymą pakelėse asmenys bus baudžiami laisvės atėmimu vieneriems metams. Dėl suimtų jaunuolių paaiškėjo: Ričardas PETRAUSKAS būtų tarnavęs kariuomenėje arti, o dabar tarnaus prie Kinijos sienos. Antanas ŽILINSKAS tegul atsiveikina su Kauno politechnikumu. (Jam buvo likę apginti tik diplomą).

Niekuo nekaltų ir naktį užpultų žmonių diskriminacija ir teroras nesibaigia. Ričardo PETRAUSKO seserį, besimokančią 25-je vidurinėje mokykloje, tardė auklėtoja BANDO-RAVIČIENĖ, o vėliau buvo iškviesta pas mokyklos inspektorių. Ričardo motina kvietinė

(nukeltą į 5-tą psl.)

ATA

ONAI MARIJAI SAULAITIENEI

mirus,

"Mūsų Lietuvos" Redakcija, Administracija, Bendradarbiai ir S. Paulo lietuviai saleziečiai KUN. ANTANUI, jo tėveliui Antanui, seserei Marytei, svainiui Algiui ir dėdei Ernestui reiškia giliausią užuojautą.

LIETUVIAI PASAULYJE

EMANUELIS JARAŠŪNAS – technikos mokslų daktaras

Floridos universitetas Fort Lauderdale, 7 d. gegužės suteikė technikos mokslų daktaro laipsnį (Ph. D.) inžinieriui Emanueliui Jarašūnui už disertaciją "Metal Stress Relieving by Vibration".

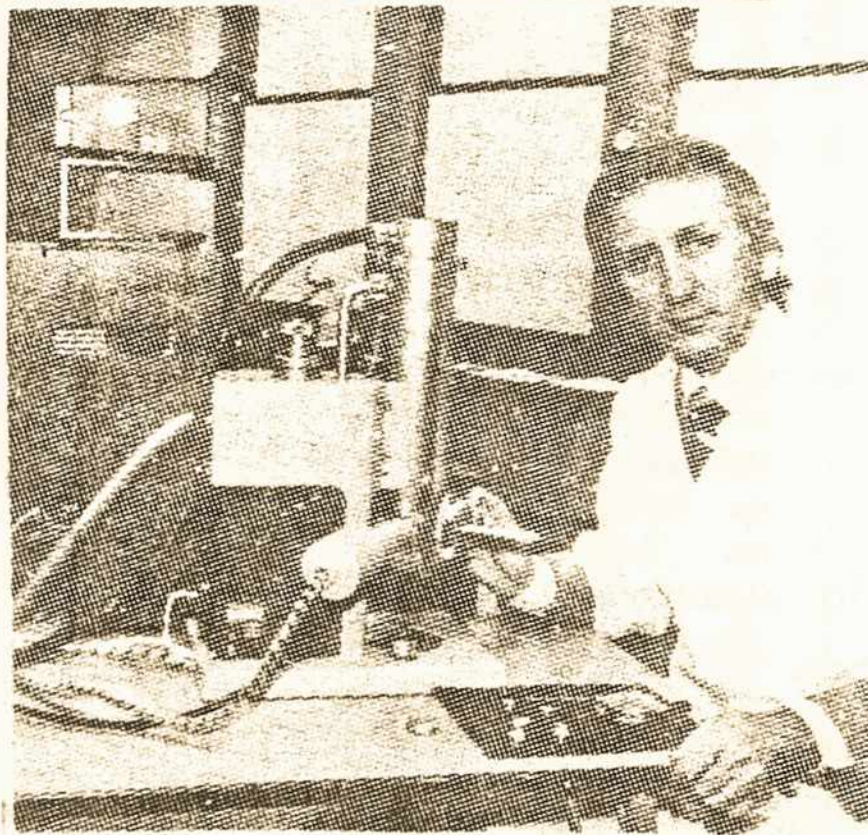
Emanuelis gimė 1932 m. spalio mėn. 4 d. žemaičių žemėje, prie gintarinės Baltijos, Šventosios girininko Juozo ir Onos Jarašūnų šeimoje. Baigęs Palangos gimn. 1-ją klasę, jaunas Emanuelis užsidėjęs jūrų skautų kuprinę, kartu su tėvais, karo išvytais iš tėvynės, pradėjo ilgą ir vargingą benamio kelionę. Vokietijoje, Weidene, lanko lietuvių progimnaziją o jau antroje pusėje Atlanto baigia gimnaziją Clevelande ir pradeda studijuoti mechaninę inžineriją. Kalifornijos Valstybinis universitetas, Long Beach, suteikia jam mechanikos inžinerijos bakalauro ir magistro laipsnius.

1966 m. Jarašūnas išlaiko Kalifornijos valstybinius egzaminus, tapdamas Registered Professional Engineer, o nuo 1975 m. atsiūdo grynai moksliniam darbui, dėstydamas statiką, dinamiką, medžiagų atsparumą ir metalurgiją Kalifornijos valstybiniam universitete.

Profesinį darbą pradėjo Aerojet General bendrovėje, iškildamas iki Senior Division Manager of Engineering Testing. Išdirbęs 10 metų prie Polaris ir Minuteman raketų, perėina vadovauti komercinei bendrovei, užimdamas viceprezidento pareigas. Po ketverių metų, drauge su kitais dviem bendradarbiais-dalininkais suorganizuoja nuosavą bendrovę, tapdamas jos prezidentu. 1975 m. parduoda savo gerai veikiančią bendrovę ir perėina dirbti grynai mokslinį darbą. Be savo tiesioginio akademinio darbo jis šiandien yra savininkas E. J. & Sons Engineering Consultants bendrovės, kurios specialybė yra kranų ir keltų tikrinimas, mechaninės inžinerijos pritaikymas statybose ir konsultacija bylų paruošimo teismuose.

E. Jarašūnas yra autorius dviejų mokslinių knygų: Fundamentals of Tool design, 1978, ir Applied Strength of Materials, 1979. Jis yra aprašęs technologijos žurnaluose savo daugiau 20-ties išradimų metalurgijos srityje ir paskelbęs eilę kitų mokslinių straipsnių. Priklauso eilei profesinių organizacijų.

Be profesinių įsipareigojimų, jis labai aktyviai reiškiasi ir lietuviškoje visuomenėje bei kultūrinėje veikloje. Nuo pat jaunystės Emanuelis pamilo jūrą ir dainą. Veiklus jūrų skautų narys, o dainuoti pradėjo jau Vokietijos stovyklose. Atkilęs į šią pusę Atlanto, tuoj įsijungė į "Čiurlionio" ansamblį, vadovaujamą maestro A. Mikulskio, kuriame per 10 metų šoko tautinius šokius ir dainavo lyrinio tenoro. Vėliau dainavo J. Kazėno vadovaujamame vyrų oktete "Ažuolas", po to vyrų kvartete, vad. muziko P. Armino, ir komp. Br. Budriūno vyrų kvartete Los Angeles. Ir dabar dar, patys sau pasivadovaudami, su kolegomis Dabšiu, Polikaičiu ir Seliku dažnai patalkininkauja įvairiom Los Angeles organizacijoms savo nuotaikingomis dainomis praskaidrindami kasdienybę.

E. Jarašūnas elektroninio mikroskopo pagalba tyrinėja medžiagas Calif. valstybiniam universitete, Long Beach, Calif.

E. Jarašūnas priklauso JAV Lietuvių Bendruomenei, Santa Monikos Lietuvių klubui, Amerikos Lietuvių Inžinierių ir Architektų sąjungai, yra vienas iš steigėjų investavimo bendrovės "Rūta" ir ilgametis jos prezidentas. Kalifornijos Lietuvių Kredito kooperatyvo prezidentas ir aktyvus Korp! Neo-Lithuania filisteris.

Beškodamas ir bedainuodamas Čiurlionio ansambly, susipažino su kanlininke Laimute Braziulevičiūte ir 1958 m. sumainė aukso žiedelius, sukurdami pavyzdinę lietuvišką šeimos židinį, kuriame auga du lietuviški ažuoliukai: Romas ir Auris, kurie kas šeštadienį su mamyte važiuoja daugiau kaip 20 mylių į lituanistinę Šv. Kazimiero mokyklą kur Laimutė mokytoja.

Nuo Šventosios uosto, nuo Palangos kopų ir gintarinės Baltijos, per karo audras, tremtinių stovyklas, gimnazijos suolą, universiteto rūmus iki profesoriaus katedros – ta Emanuelio Jarašūno kelias. Negalėdamas pamiršti ošiančios Baltijos jūros, įsikuria su savo miela šeimynėle saulėtoje Santa Monikoje, prie pat Ramiojo Vandenyno pakrančių, kad kas rytą vakarą šių bangų daina primintų vaikystės dienas prie Baltijos.

Ed. Balceris

DVI NAUJOS LIETUVIŠKOS VEIKĖJŲ ŠEIMOS

G. JUOZAPAVIČIŪTĖ SUKŪRĖ ŠEIMĄ

Lietuvos kankinių šventovėje Toronte buvusi PLJ sąjungos pirmininkė Gabija Juozapavičiūtė susituokė su Rimantu Petrausku, Vestuvinėje puotoje dalyvavo visą eilę žymių svečių, susilaukta daugybės sveikinimų ir dovanų. Dabartinis PLJ sąjungos pirm. Gintaras Aukštuolis su Čyvu įteikė dovanų gražų lietuvišką kryžių.

Abu jaunuoliai reiškiasi lietuviškoje veikloje, abu yra ateitininkai. Gabija yra baigusi sociologijos mokslus magistrės laipsniu, o Rimantas psichologiją daktaro laipsniu.

Raúl José Stalioraitis, ilgametis S. L. Arg. pirmininkas ir buvusi S. L. Arg. sekretorė Elena Cortes Ramonaitė, 17. 11. 79, sukūria lietuvišką šeimos židinį. Moterystės palaiminimas įvyks Aušros Vartų bažnyčioje 21:30 val. Naujai, visuomenės veikėjų šeimai linkime gražiausio šeimyninio gyvenimo.

SIMAS KUDIRKA „TWIN CIRCLE“ PUSLAPIUOSE

Los Angeles, Kalifornijoje (JAV), katalikų leidžiamasis savaitraštis „Twin circle“ Nr. 8 trijuose puslapiuose paskyrė vietos supažindinti su Simu Kudirka ir jo šeima ir jų išgyvenimais.

Pirmajame puslapyje išspausdinta didžiulė spalvota jo ir žmonos fotografija.

Seu tempo é valioso demais...

... para desperdiçá-lo com inquilinos, fiadores, contratos, informações, etc.

Mas agora você vai ter tempo de sobra para os negócios mais importantes e lucrativos, confiando a administração ou venda dos seus imóveis aos nossos 20 anos de tradição, representados por idoneidade e presteza.

Garantimos o pagamento do aluguel com ABSOLUTA PONTUALIDADE, e a Assistência Jurídica é GRATUITA

E tem mais: você não precisa usar seu capital para reformar seu imóvel.

Nós financiamos a reforma necessária para locação do mesmo, SEM NENHUM ACRÉSCIMO

Venha tomar um café conosco e comprove.

ALUGADORA E IMOBILIÁRIA SANTO ANDRÉ S/C LTDA.

ASA

CRFCL - 12592

R. Dona Gertrudes de Lima, 520
Tels: 449-4848 e 449-6464 – S. André

ŠV. TĒVAS MUS LAIMINA

SECRETARIA DE ESTADO

N.22.723

VATICANO. 18 de Setembro de 1979

Reverendo Padre

Chegou ao destino desejado a sua carta datada de 22 de Julho de 1979, na qual, entre outros assuntos apresentados ao Sumo Pontífice, testemunha a sua devoção e rende homenagem ao Vigário de Cristo na terra.

Incumbiu-me o Santo Padre de expressar-lhe, com o Seu agradecimento uma palavra de estímulo a prosseguir com generosidade no seu ministério em favor dessa família paroquial de São Casimiro, em São Paulo, num constante empenho de amoldar-se a Cristo-Sacerdote; e como penhor das graças divinas para isso, concedo-lhe Sua Santidade a implorada Bênção Apostólica, extensiva à sua Comunidade religiosa e aos fiéis seus paroquianos.

Aproveito a ocasião para lhe afirmar sentimentos de consideração no Senhor.

E. Martínez
(E. Martínez, Subst.)

Rev.do Senhor

Pe. Pranas-Francisco Gavanas, SDB
Paróquia de São Casimiro
01000 - SÃO PAULO, SP

Jaunimas laukia pravažiuojantį Šv. Tėvą Joną Paulių II, Marquette Parke.
J. Kuprio nuotrauka

POPIEŽIUS VAŠINGTONE

Popiežius turėjo atvykti 1,30 v.p.p. Diena buvo nuostabiai graži – saulė, nors ir vėsoka, spindėjo gelsvai žaliuose Baltųjų Rūmų sodo medžiuose. O žmonių gausybė, o aprangų bei uniformų margumas. Toliau, anapus Baltųjų Rūmų geležinių virbų tvoros, vėl minios; šviečia įvairūs plakatai, įrašai: angliški, lenkiški, ispaniški. Sode skamba karinio orkestro garsai. Taip, visi jie susirinko pasitikti bei pagerbti popiežiaus. Nė vienas jo pirmtakas per 200 metų Amerikos istorijoje nebuvo čia kojos įkėlęs. O dabar štai netrukus įvyks istorinės akimirkos: baptistas Amerikos prezidentas pasitiks Katalikų Bendrijos galvą.

Spaudai skirtoje sekcijoje pasisekė įsitvirtinti visai geroje vietoje: prie pat kelio, kuriuo atvažiuos popiežius ir sustos prie Baltųjų Rūmų durų. Čia pat išsirikiuoja visų kariuomenės dalinių garbės sargyba, ateina gražiomis uniformomis papuoštas karinis marinų orkestras. Dar minutė kita ir jau prieš akis išdygsta aukšta vysk. P. Marcinkaus figūra. Reiškia, popiežiaus motokarda jau nebetoli... Netrukus tolumoje pasigirsta šauksmai, valiavimai, už vartų įkaitusi minia juda, banguoja, ant rankų į augstį kelią vaikus, meta gėles.

Mėlynas šviesas švaistantys policijos automobiliai, motociklai jau rieda Baltųjų Rūmų sodo meksfalto keliu. Juodame limuzine, gausiai apstotam slaptosios tarnybos vyrų, iškyla tiesi, balta popiežiaus Jono-Pauliaus II figūra. Veide šypsena, rankos iškeltos ir jis mosuoja miniai. Audra plojimų, valiavimai nusiaubia Baltųjų Rūmų sodą. Garbės sargybos sustingusios, marinų orkestras groja, kažkoks nepaprastas džiaugsmas, didybė.

Sustojus juodų limuzinų eilei, išlipa ir popiežiaus palyda: kardinolai, vyskupai, prelatai. Nedaug jų, gal apie 12. Bet štai tos negausios augštųjų dvasiškių palydos tarpe ir lietuvis prel. Audrys Bačkis, gal pats jauniausias. O kitas lietuvių sūnus – vysk. P. Marcinkus – jau nuplasnojęs į priekį, kur popiežių pasitinka JAV prezidentas, viceprezidentas ir kiti augščiausi šio galingo krašto pareigūnai. Popiežius šį kartą pavėlavo tik 10 min.

Po kelių minučių sutikimo apeigų ant pakylės po dideliu medžiu baltuose drabužiuose iškyla Jonas Paulius II ir mėlyna eilute apsivilkęs prezidentas J. Carteris. Iš abiejų veidų dvelkia nepaprastas nuoširdumas, atvirumas. Prezidentas savo kalbą pradeda lenkiškai, o vėliau popiežiui pabrėžia, kad "Dievo malonė Jus čia atsiuntė..."

Korespondentams prezidento ir popiežiaus kalbų tekstas buvo išdalintas maždaug prieš 15 min. Todėl jiems pradėjus kalbas daugeliui teko bėgti telefonu ar teletipu informuoti savuosius laikraščius, studijas ar kitas komunikacijos įstaigas apie istorinį įvykį. Informacijos turi būti perduodamos tuojau ir į daugelį pasaulio kraštų, nes ir pats, korespondentų minioje stovėdamas girdėjau, kaip jie kalba įvairiausiomis kalbomis, suvažiavę iš viso pasaulio. Tuo tarpu oficialių fotografijų armija buvo sustatyta ant Baltųjų Rūmų pagrindinio įėjimo laiptų, o televizijos operatoriams pastatytos specialios pakylės įvairiose vietose. Sunkvežimis su pagrindinių televizijos stočių filmuotojais važiuoja priešais popiežiaus limuziną.

(Bus daugiau)

Vokietijoje buvo tikras rojus

SPAUDOS PASISAKYMAI DĖL VLADO ČESIŪNO

Apie pagrobtąjį garsųjį sportininką Vladą Česiūną vokiečių spauda rašo ir dar, tur būt, rašys. Rašo diena iš dienos tokie didieji, kaip „Frankfurter Allgemeine“, „Die Welt“, ir mažieji, kaip „Luebecker Nachrichten“ ir kiti. Tiesa, kartais V. Česiūnas rašančiųjų vadinamas lietuviu, o kartais rusu. Rašo ir kitų kraštų spauda.

Rašant kartojami jau žinomi faktai, bet medžiagos pasisakyti spaudai davė keletas naujų įvykių. Kad jis buvo užkluptas ir pargabentas, kaip priežastį Paryžiuje leidžiamoji „International Herald Tribune“ (X. 17) nurodo į Čikagoje leidžiamame „Drauge“ rugsėjo 4 d. išspausdintąjį su juo pasikalbėjimą, kuriame jis pasisakė ir apie savo sumanymą parašyti knygą ir joje parodyti tikrąjį sovietinio sporto veidą. Tą spėjimą palaiko ir „Luebecker Nachrichten“ (X. 16). „Tribune“ bendradarbiui „Drauge“ redaktorius A. Pužauskas pareiškė, kad tame pasikalbėjime jis buvo per daug atsivėręs ir paskatines sovietinius agentus skubiai veikti. Magazinas „Der Spiegel“ (X.22) atskleidžia, ką lietuviai (A. Grinienė, J. Lučkošius) prasitarė apie jo baimę, kad V. Vokietijoje yra daug agentų ir jam gresia pavojus.

Spaudai kritiškai pasisakyti akstino davė valdančiosios partijos kai kurių vadų niekuo nepagrįstas tvirtinimas, kad V. Česiūnas pats savo valia grįžęs, kuomet netiki nei opozicija, nei juo labiau spauda. Tiesiog pasipiktinimą sukėlė socialdemokratų partijos parlamente vado Herberto Wehnerio spalio 10 d. laiškas Vokietijos Lietuvių Bendruomenės krašto valdybos pirm. Andriui Šmitui. Laiške, kurį, be kita ko, „Die Welt“ išspausdino pirmame puslapyje, tvirtinama, kad, reikala ištyrus atsakingoms įstaigoms, galima darytis tik vieną išvadą, būtent, jog jis pats grįžo. Tos įstaigos nebaigė aiškintis reikalo ir negalėjo Wehneriui duoti atsakymo.

Iš tikro V. Česiūnas yra Vilniuje, bent buvo tuo metu, kai televizijoje buvo suorganizuotas su juo pasikalbėjimas ar kai Tasso agentūra nuošė apie jo „grįžimą“ pranešimą spaudai ir straipsnį „Literaturnaja gazeta“ laikraščiu. Sugražintas jis pasakoja fantazijas, kokių, tur būt, panašiais atvejais ir galima laukti. Susitikęs jis tokią moterį, Forkert, kuri jam busianti kažką į gėrimą įmaišiusi, ir nuo to laiko jis buvęs nesavas, dėl to davęs net pažadą knygą parašyti. Anksčiau negrįžęs, nes fiziškai negalėjęs. Į Bonną nuvažiavęs taksium, o kaip iš ten Vilnių pasiekęs — atsiskakė pasakyti. Apskritai sovietiniai diplomatai jam padėję Melas esąs tvirtinimas, kad jam buvusi sužalota galva.

Tassas tvirtina, kad Vokietijoje jis patekęs į Sov. Sąjungos „priešų rankas“ ir toks pusiau be sąmonės gyvenęs.

Visai tais jo ir Tasso tvirtinimais spauda netiki. Ji globoję Forkertai (be kita ko, Ursula Forkert yra kilusi iš Lietuvos) beprotybe laiko sakymą, kad jis apsvaigintas buvęs. Pasisakydamas dėl Wehnerio tvirtinimo, kad V. Česiūnas savanoriškai grįžo, Ferdinandas Forkertas „Welt am Sonntag“ (X. 21) bendradarbiui Rolf Bleeker šitaip pasityčiodamas išsireiškė: „Tur būt, ponas Wehneris taip pat tiki, kad Vladas taip skubėjo bėgti į Sov. Sąjungą, jog net nepastebėjo Berlyno sienos ir ten susižeidė galvą“. Telefonu iškviesti, Forkertai nuvažiavo į Frankfurtą jo parsivežti, savo dvi dukreles suglaudinę į vieną kambarį, davė jam kur gyventi, ir jis džiaugėsis, kad dabar esąs kaip rojuje. Jei, sako, būtų pats grįžęs, tai būtų daiktus pasiėmęs, nes, be kita ko, kaip pabėgėliui, socialinio aprūpinimo įstaigos davė jam 1.500 markių, už kurias jis nusipirko drabužių.

Siūlų galai niekur nesueina. Iš Altenos, kur jis gyvena, į Bonną yra 100 kilometrų, tai jis važiavęs taksium. Altenoje yra trys taksi, bet nė vienas jų tada nevažiavo į Bonną. Nors Wehneris sako, jog atsakingos įstaigos priėjusios išvados, kad jis pats grįžo, bet Nordrhein - Westfalijos vidaus reikalų ministeris paprašė Vokietijos teisingumo ministerį atimesti sovietų priekaištą, kad Česiūnas prieš jo valią buvo laikomas. Ministerijos atstovas tokių sovietų priekaištą vadina „tikrais niekais“. Vadinasi, Wehnerio tvirtinimai nepagrįsti, ir už tai jis puolamas. „Die Welt“ (X. 18) išspausdintą straipsnį E. V. Loewenstern tiesiog yra pavadinęs „Česiūno skandalas“, kuriame, be kitako, klausia: „Kiek ilgai Bonna tylės dėl sovietinio sportininko pagrobimo?“ „Bild-Zeitung“ (X.22) krikščionių demokratų atstovas parlamente Carl Dieter Spranger, nerasdamas jokių įrodymų, kurie patvirtintų sovietines teorijas, rašo: „1. Sportininkas be jokios prievartos atkeliavo į Federalinę respubliką. Jis pats laisva valia pasiprašė prieglobsčio. 2. Išgyveno draugiškai vienoje šeimoje, lankė vokiečių kalbos kursus ir ieškojo čia darbo. 3. Užmezgė ryšius su emigrantų organizacijomis ir daug kartų sakė, kad nori pas mus pasilikti. 4. Pabrėžtinai Česiūnas sakė, kad bijo sovietinių agentų. 5. Dingdamas jis nepasiėmė savo asmeninių daiktų.“

(Spalio 26 d. „Tiesa“ išspausdino didelį V. Česiūno laišką, su kuriuo supažindinsime sekancią savaitę).

Suimtas Terleckas

Reuterio spaudos agentūra iš Maskvos pranešė, kad okupuotoje Lietuvoje spalio 30 d. KGB agentų suimtas disidentas Antanas Terleckas. Prieš tai jo bute buvo padaryta krata. Kuo jis yra katlinamas, nežinoma. Suimtas yra 50 metų amžiaus, ekonomistas ir istorikas.

Nors oficiali suėmimo priežastis neskelbiama, bet galima spėti, kad tai A. Terlecko parašas po memorandumu, pasirašytu 45 baltiečių ir reikalaujančiu Baltijos kraštams nepriklausomybės. Galimas dalykas, ir kiti aną raštą pasirašiusieji bus suimti.

* * *

„Keston News Service“ agentūra, remdamasi prancūzų ir lenkų spaudos žiniomis, pranešė, kad Vengrijos kardinolas Laszlo Lekai lankėsi Lietuvoje ir laikė pamaldas Vilniuje, Kaune, Panevėžyje. Vilniuje tose pamaldose dalyvavo 25.000 asmenų, Kaune — 10.000, Panevėžyje — 60.000. Kardinolas lankėsi taipgi Kijeve, Žitomire ir Maskvoje kviečiamas Maskvos patriarchato. Taip rašo „Izvestija“ spalio 18 d. laidoje. Pasak KNS, kardinolas lankėsi kaip popiežiaus pasiuntinys. Tai suprato ir Lietuvos kunigai, nes tuoj po vizito pasiuntė telegramą popiežiui, pareikšdami: „Lietuva yra visuomet ištikima Apaštalu Sostui“.

Kardinolas Lekai matėsi Kijeve ir Žitomire su Rytų apeigų katalikų atstovais, kurių veikla yra uždrausta. Maskvoje jis buvo priimtas religinių reikalų tarybos pirm. V. A. Kurojedovo. Kardinolas grįžo Vengrijon spalio 17 d.

● Pyktis yra akimirkos beprotybė. Valdyk savo aistrą, kitaip ji tave valdys (Horacijus).

KRYŽIAUS GRIOVIMAS

Jama į jos vaikų mokyklas, kur reikalaujama perauklėti vaikus.

Į GREBLIAUSKŲ namus nuolat lankosi milicija ieškodami šeiminių. Kartą namuose radę vaikus, juos gąsdino, o 15 m. vyriausieji dukrai atsakius rusiškai kalbėti, sakė nubausią 10 rub. bauda. Labai skaudu, kad suimti draugai apkaltinti chuliganizmu vien už tai, kad jie gynė naktį užpultą kryžių.

Petrašiūnų tikintieji

N.B. GRĖBLIAUSKAS buvo nubaustas 12 parų arešto. Antanui ŽILINSKUI neleido apginti diplomo. Ypatingai žiauriai milicininkai spardė ir daužė kumštėmis A. ŽILINSKĄ.

Kryžių iškasė ir nuvežę pastatė Petrašiūnų bažnyčios šventoriuje.

Geriausią šventinę dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

Vilniaus universitetui 400 metu

Vilniaus universiteto 400 metų sukakties proga Lietuvoje yra išleista serija atvirukų, vaizduojančių kaikuriuos epizodus. Šioje nuotraukoje — atvirukų serijos viršelis

Vincentas Liulevičius

IŠEIVIJA IR VILNIUAS UNIVERSITETAS

Šiomet švenčiame 400 metų sukaktį nuo Vilniaus universiteto įkūrimo. Verta minėjimo ir pasididžiavimo sukaktis, nes Vilniaus universitetas suvaidino labai didelį vaidmenį Lietuvos kultūrai. Todėl rusai, po Lietuvos ir Lenkijos padalijimo, šnairavo į šią instituciją. Gavę progos, po 1831 m. sukilimo iš dalies universitetą uždarė, o 1842 m. visai likvidavo.

Lietuviai svajojo apie Vilniaus Universiteto atgaivinimą. Ta kryptimi veikė Lietuvoje. Neatsilikio ir užsienyje gyveną. Tad trumpai pažvelkime į išeivijos lietuvių pastangas Vilniaus universitetui atkurti ir paramą įsikūrusiam Lietuvos Universitetui Kaune.

1. Amerikos Lietuvių pastangos

Amerikos lietuvių laisvamanių suvažiavimas (1905.VI.8) Filadelfijoje tarp kitų nutarimų reikalavo: "... teatgyja lietuviškas universitetas Vilniuje" (Lietuvos universitetas, 126-127 psl.).

Amerikos lietuviai jau pirmajame Amerikos Lietuvių Katalikų kongrese (jvykusiame 1906.IV.17-18) Wilkes-Barre, Pa., nutarė "Atgaivinti universitetą Vilniuje" (pirmasis Amerikos Lietuvių Katalikų kongresas, Shenandoah, Pa., 1906 m. 19 psl.)

1913 m. prie Katalikų Federacijos buvo suorganizuotas Tautos Išdas (P. Ruseckas/ red.), Pasaulio Lietuviai, Kaunas, 1935 m., 79 psl.), kaip tos federacijos autonominė šaka, kurio tikslas — kad katalikiškoji Lietuva, kaip tėvynėje, taip ir Amerikoje, turėtų nuolatinį pinigų šaltinį, kuris gaivintų ir remtų kiekvieną svarbų ir naudingą kultūros darbą. Ir pridėta pastaba, kad rems tik tas lietuvių kultūrinės įstaigas, organizacijas bei darbus, kurių tikslas ir veikimas nėra priešingi Katalikų Bažnyčios tikybos ir doros mokslui. Pinigus telks, įrašant jo nariais į lietuvių parapijas, draugijas bei pavienius asmenis ir išleidžiant bei platinant "Tautos Išdo" ženklelius

bei atvirukus (Keturių Metų Amerikos Lietuvių R.K. Federacijos Veikimas, Chicago, IL., 1918 m., 19 psl.)

Tautos Išdas įplaukusius pinigus iš anksto paskirsto šitaip: ketvirtoji dalis eina lietuvių kolonijos reikalams, kurią manė įkurti Amerikoje. Iš likusiųjų pinigų ketvirtoji dalis turi eiti į geležinį fondą, kuris tepanaudojamas tik labai svarbiam tėvynės reikalui, nutarus trims ketvirtadaliams Tautos Išdo tarybos narių. Kita ketvirtoji dalis naudojama valdybos nutarimu, o pusę pinigų paskirs Tautos Išdo taryba, atsižvelgiant į tuo metu iškilusius tautos reikalus (ten pat, 20 psl.).

Šeštame Federacijos kongrese (1916 m.) kun. J. Vyšniauskas skaitė referatą "Lietuvos universitetas" (ten pat, 124-135 psl.). Jame nurodė, kokią didelę reikšmę turėtų universitetas tautos atgijimui, ir ragino sukaupti visas jėgas tos įstaigos įkūrimui. Kilo diskusijos. Vieni buvo už įsteigimą Lietuvos universiteto, o kiti norėjo įkurti lietuvių kolegiją Amerikoje. Dr. J. J. Bielskis argumentavo, kad įvykusiame suvažiavime Šveicarijoje, Lietuvos, Amerikos, Italijos, Prancūzijos, Anglijos ir pačios Šveicarijos lietuvių atstovai nutarė būtinai stengtis atidaryti lietuvių universitetą Vilniuje (ten pat, 109 psl.; plg. A. Steponatis, Atsiminimai, 1938 m., III psl.). Po diskusijų buvo priimta rezoliucija, kurioje pripažįstama būtinas reikalas įkurti Lietuvos universitetą Vilniuje. Tai idėjai išpopuliarinti ir surinktam turtui globoti išrinko trijų asmenų komisiją, Priėmė kongresas pageidavimą, kad klebonai, kur sąlygos leidžia, lietuvių bažnyčiose, jų pačių rastu tinkamiausiu laiku vieną sekmadieni padarytų Lietuvos universiteto reikalui rinkliavą (Keturių Metų, III psl.).

Šeštojo Federacijos kongreso metu įvykusiame Tautos Išdo posėdyje paaikškėjo, kad kasoje yra 667,89 dol. Juos paskirstė šitaip: į atsargos kapitalą 51,78 dol., į universiteto fondą — 300 dol., į kolegijos fondą — 266, 11 dol. ir mokyklų vadovėliams — 50 dol. (ten pat, 112 psl.). O kitais metais (1917.IX.26) turimus kasoje pinigus paskirstė: į atsargos kapitalą — 36,83 dol., į kolegijos fondą — 82,88 dol., Šv. Kazimiero seserų vienuolynui — 48,64 dol. ir į universiteto fondą — 200 dol. (ten pat 164 psl.).

Reikia pripažinti išeivių palankumą Vilniaus universiteto atkūrimui. Nori įkurti lietuvių kolegiją Amerikoje, tačiau pirmoje eilėje Lietuvos reikalas. Savajai kolegijai (1916-1917 m.) paskyrė 466,11 dol., o Vilniaus universitetui — 500 dol.

1918 m. Niujorke ir Čikagoje buvo įkurta "Vilniaus universiteto draugų są-

TOMAS VENCLOVA

LITERATURA LITUANA
(SINOPSE)*Continuação*

O grupo mais evidente depois dos "zemininkai" era formado pelos chamados "bezemiai" ("sem terra") ou "nuzemintieji" (os humilhados), cujo nome mesmo revela uma atitude de oposição à geração precedente. O seu líder, indiscutivelmente, foi Algimantas Mackus (1932-1964), possivelmente o mais original dos poetas da emigração depois de Radauskas. Ele sentiu de maneira particularmente trágica a perda das raízes pátrias, a crise da língua e da identidade nacional, a não-comunicabilidade e a alienação. O problema do exilado lituano atingiu proporções universais na sua obra, transformando-se em modelo do destino do homem contemporâneo. A poesia de Mackus é bem ocidental, freqüentemente niilista e blasfematória, escrita em parte sob o signo de Elliot e sob o da "beat generation", mas onde se ouvem também ecos do folclore lituano, e é popular tanto na emigração como na terra pátria. Ela se prolonga nos versos de mais de um poeta.

Ainda agora, cada ano, continuam a aparecer pelo menos algumas coleções poéticas. Além dos autores já mencionados, cuja maioria continua ativa, publicam-se obras de Leonardas Andriekus (1914), Vladas Slaitas (1920), Liūne Sutema (1927), Danguole Sadunaite (1931), Vitalija Bogutaite (1934) e outros. Antologias e periódicos mostram uma corrente criadora ainda não esgotada.

Se a poesia é o coração da literatura, poderíamos considerar a ficção como seu corpo. No domínio da prosa, a emigração também fez o que pôde — e até mais. Aproximadamente o mesmo número de romances são publicados no estrangeiro e na Lituânia. São também numerosas as coleções de contos. Ao lado de autores já conhecidos antes da guerra (Seinius, Savickas, Veiciulaitis), apareceram muitos outros. O romance do tipo tradicional era cultivado por Vincas Ramonas (1905). Vytautas Alantas (1902), Juozas Kralikauskas (1910) e também Kazys Almenas (1935), cujas obras de aventuras cheias de vida tornaram-se populares também na Lituânia, continuavam a escrever romances históricos. Muito produtivo é Jurgis Gliuda (1906), que com êxito desigual tentou abordar os problemas do mundo moderno. A vida dos emigrantes na Bélgica foi representada com técnicas literárias modernas por Eduardas Cinzas (1924). Entre os prosadores populares podemos ainda mencionar Albinas Baranauskas (1924). Um caso particular é o de Icchokas Meras (1934), que emigrou da Lituânia para Israel, e que escreve em lituano sobre a tragédia dos judeus lituanos e que também tenta os caminhos do romance vanguardista. Distinguem-se com suas novelas artísticas, Pulgis Andriusis (1907-1970) e Kazimieras Barenas (1907); o primeiro transformou e modernizou à sua maneira a prosa lírica regional, o segundo descreveu com perspicácia o decorrer da vida nas pequenas cidades lituanas e na emigração e os seus "anti-heróis". Dois autores se destacam não só na prosa da emigração, mas no contexto de toda a prosa lituana: eles são Marius Katiliskis (1915) e Antanas Skema (1911-1961). Katiliskis que foi lenhador, soldado e operário, às vezes faz pensar à Faulkner pela sua atenção às paixões universais, aos eternos problemas morais, aos conflitos entre a natureza e a civilização (só que o seu domínio não é o Sul dos EE.UU. mas o interior da Lituânia). Skema, utilizando a técnica da corrente de consciência (no romance "Baltoji Drobule" — a Tela Branca), representou o emigrante sob o jugo da experiência histórica, incapaz de se adaptar à sociedade estrangeira, que acaba perdendo a sua identidade e o equilíbrio interior. Ambos estes escritores são bem conhecidos na terra natal, não obstante o fato de que só um romance de Katiliskis foi lá publicado e que as obras de Skema são proibidas.

O drama não é muito difundido na emigração porque falta-lhe o apoio teatral (os grupos teatrais no Ocidente são pouco numerosos bem que existentes). Apesar de tudo, dois autores conseguiram criar um variante do drama absurdista que lhes é particular: Algirdas Landsbergis (1924), que concilia a sátira com o patos estético e que trabalha com êxito também no domínio da prosa, e Kostas Ostrauskas (1926) com tendências ao gênero experimental grotesco do tipo dos de Ionesco.

É preciso constatar que os representantes da emigração conseguiram familiarizar com a sua literatura (e a da Lituânia) leitores não só lituanos. Numerosos livros lituanos, assim como vários textos independentes, foram traduzidos e publicados em inglês, alemão, espanhol e em outras línguas. O maior mérito aqui cabe à Editora *Manlyand Books* e à revista *Lituanos*.

A literatura do após guerra desenvolveu-se de maneira bem diferente na Lituânia. A primeira década (1944-1953) foi a mais difícil. O número de escritores havia diminuído consideravelmente não só por causa da emigração, mas também porque muitos foram confinados em campos de concentração de Stalin (Miskinis, Inciura, Graiciunas, Juodelis, Keliuotis), de onde quase todos voltaram aquebrantados. Até os autores mais notórios de orientação soviética (Neris, Cvirka, Gira) faleceram logo depois da guerra. A doutrina do realismo socialista de Zdanov, e o brutal terror que continuava a exercer-se, paralisaram quase totalmente a literatura. Muitos escritores voluntariamente ou, com mais freqüência constrangidos a contribuir à propaganda soviética oficial. Tilvytis, Eduardas Miezelaitis (1919) e outros, compunham versos elogiosos à glória de Stalin. Como fato curioso podemos mencionar que o chefe da KGB da Lituânia, Aleksandras Gudaitis-Guzevicius, foi oficialmente elevado à categoria de eminente prosador. De mais valor foram os novos romances de Vienuolis e de Simonaityte, que de maneira crítica mas bem realista descreviam as velhas aldeias lituanas. Entretanto, esta época deixou duas obras de valor bem real: o mágico romance folclórico de Boruta "Baltaragio Malúnas" — (O Moinho de Baltaragis), e o relatório sobre o campo de concentração nazista de Sruoga "Diavius miskas" — (A floresta dos Deuses), que pertence às melhores obras do gênero na literatura européia. A publicação destas duas obras foi longamente proibida pela censura, e seus autores foram perseguidos pela polícia stalinista.

O "degelo" da época post-stalinista foi lento, sem continuidade, constantemente entravado pelas forças conservadoras. Mais de um autor ou crítico foi penalizado por causa das menores digressões da linha oficial e penitenciados publicamente. Não devemos prezar demasiadamente o fruto desta liberação gradual. Muitos temas (deportações e a guerra de guerrilhas nos tempos de Stalin, as condições de vidas reais da burocracia privilegiada de hoje) ainda são "tabús" ou aparecem deformados segundo a óptica oficial. Frequentemente aparecem obras onde páginas autênticas se intercalam às fraudulentas. Esta prática amoral permite "fazer passar" passagens autênticas, mas ao mesmo tempo destroi o valor da obra. Os experimentos pseudovanguardistas que aparecem nestes últimos tempos, não têm nenhuma função artística real e frequentemente não passam do nível de grafomania. Também continua em vigor a "censura dos costumes". A eliminação destas deformações não se pode nem se quer imaginar sem o desmoronamento do sistema totalitário. De modo geral, entretanto, a literatura lituana até mais ou menos 1970, destacava-se de modo notável do modelo soviético geral — foi talvez a mais original e a mais moderna no panorama global das literaturas soviéticas publicadas oficialmente (para dizer a verdade, atingir este nível não foi particularmente difícil). Ela era e é copiosamente traduzida ao russo e às outras línguas das repúblicas da União Soviética e da Europa do Leste: deste modo ela tem influido escritores mais ou menos liberais destas regiões. Depois de 1970 o período de relativo florescimento chegou ao fim — a censura e os esforços de sovietação fortaleceram-se novamente.

Continuação de "Mūsų Lietuva - Nossa Lituânia" a publicação
de um resumo da LITERATURA LITUANA.

Continua

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

Paruošė: Alf. D. Petraitis

NEMIGA

Gydytojas klausia besiskundžiantį nemiga:

— Ar nebandėte senoviškos priemonės: užsimerkus įsivaizduoti avių bandą ir suskaičiuoti jas.

— Bandžiau, bet nepadeda. Dar blogiau.

— Kodėl?

— Tas avis suskaičiuoju ir pakraunu į vagonus. Tuomet jas vežu kombinatan ir parduodu. Paskui visą naktį kankinuosi — gal perpigiai pardaviau.

Pr. Alš.

Atsakyti į klausimus

1. Kas yra gydytojas?
2. Kuo serga tas ligonis?
3. Kokias priemones gydytojas siūlo?
4. Kodėl reikia skaičiuoti avis?
5. Ar ligonis jau bandė tą priemonę?
6. Ar padeda tau užmigti, skaičiuojant avis?
7. Ar gerai yra perpigiai parduoti?
8. Kodėl tas ligonis kankinasi?
9. Ar tu sergi nemiga, ar visuomet nori miego?
10. Ar yra gerai išgerti kavutės prieš miegą?

Sugalvoti sinonimų sekantiems žodžiams:

Gydytojas _____
 klausti _____
 avis _____
 skaičiuoti _____
 padėti _____
 naktis _____
 parduoti _____
 pirkti _____
 ligonis _____
 brangiai _____

ŽODYNAS

Nemiga — kai žmogus negali miegoti.

besiskundžiantis — ligonis

bandyti — mėginti

senoviškas — ne naujas, anksčiau vartotas

priemonė — būdas, forma

įsivaizduoti — mintyse matyti

pakrauti — sudėti, sukelti

vagonas — traukinio dalis

kankintis — kentėti, save kankinti

perpigiai — labai mažai uždarbio

GRAMATIKA

Skaitvardis

- 0 - nulis
- 1 - vienas, viena
- 2 - du, dvi
- 3 - trys
- 4 - keturi, keturios
- 5 - penki, penkios
- 6 - šeši, šešios
- 7 - septyni, septynios
- 8 - aštuoni, aštuonios
- 9 - devyni, devynios
- 10 - dešimt (dešimtis).

Pav. Vienas stalas
 viena ranka
 penki pirštai,
 penkios pirštinės
 Pratimas: pridėti skaičius
 rankos, vištos, ratai,
 pasakos, vyrai, knygos,
 paišeliai, dviračiai.

ANTANAS KUČAS

„junga“. Šios sąjungos tikslas – rinkti pinigų, ypač tarp svetimtaučių, ir finansuoti Vilniaus universitetą bei aplamai Lietuvos švietimą (V. Ambroze, Čikagos lietuvių istorija, 445 psl.). Šiai sąjungai Justinas Kulys paaukojo 1000 dol. (LE, XIII, 319 psl.).

2. Kitų kraštų lietuvių pastangos

I Pasaulinio karo metu Šveicarijoje gyveno nedidelis būrelis lietuvių, bet buvo labai energingi ir kovingi Lietuvos labui. Jie suorganizavo keletą žymesnių konferencijų. Jose svarstė daugiausia politinius Lietuvos atkūrimo reikalus, bet neužmiršo ir Vilniaus universiteto. 1916 m. pradžioje (III. 1.5) įvyko Šveicarijos lietuvių pirmoji konferencija Berne. Dalyvavo septyni asmenys: penki kunigai – J. Žilius, J. Purickis, A. Viskantas, Vl. Daumantas ir A. Steponaitis bei du civiliai – J. Gabrys ir J. Tumėnas. Kadangi Vilniaus lenkai bandė atkurti universitetą, tad šioje konferencijoje Vilniaus universiteto reikalu padarė šį nutarimą: „Atsižvelgiant į tai, kad lenkai bando paveldėti Did. Lietuvos kunigaikštijos universitetą Vilniuje, lietuviai, pripažindami lygias teises visiems Lietuvos piliečiams, protestuoja prieš šią uzurpaciją ir pareiškia savo nusistatymą, kad garbus universitetas atitektų visos Lietuvos gyventojams, o ne tautinei mažumai“ (Dr. M. Yčas, Atsiminimai, nepriklausomybės keliais, III, Kaunas, 1936 m., 17 psl.; plg. A. Steponaitis, Tėvynėje ir Pasauly, Brooklyne, 1962 m., 97 psl.).

Netrukus (1916. V. 30 - VI. 4) įvyko Pirmoji Lietuvių Konferencija Lozanoje. Joje dalyvavo Europos ir Amerikos lietuvių atstovai. Vietiniai: J. Gabrys, Vl. Daumantas, J. Purickis, J. Tumėnas, A. Viskantas ir A. Steponaitis. Be jų, dar buvo St. Šalkauskis (kaip Rusijos Lietuvių Centro Komiteto įgaliotinis), M. Yčas (irgi iš Rusijos) bei Romanas Karuža (Amerikos Autonomijos Fondo atstovas). Joje taip pat rado laiko padaryti nutarimui Vilniaus universiteto reikalu:

„Vienu balsu pripažįstant atitinkančio Lietuvos reikalus universiteto reikalingumą, – konferencija kviečia lietuvių visuomenę be paliovos rūpintis Vilniuje lietuvių universiteto įsteigimu ir paveda Informacijos Biurui pagaminti šio universiteto įvykdymui planingą sumanymą bei tam tikrą memorialą“ (M. Yčas, Atsiminimai, nepriklausomybės keliais, III, Kaunas, 1936 m., 26 psl.).

Verta dėmesio Antroji Lietuvių Kon-

ferencija Stockholme, įvykusi 1918. X. 18-20. Į tą konferenciją iš Lietuvos nuvyko dr. J. Šaulys, kan. K. Alšauskas ir kun. J. Purickis. Iš Rusijos: dr. J. Alekna, M. Yčas, F. Bortkevičienė, St. Šilingas ir kun. J. Tumas. Iš Amerikos – dr. J. Šliūpas. Ir Skandinavijos esą Lietuvių Centrinio Komiteto įgaliotiniai: J. Aukštuolis, J. Savickas ir Jurkūnas – Ignas Šeinius. Čia išvardyti asmenys atstovauja net šešių kraštų lietuviams: Didžiosios Lietuvos, Rusijos, Amerikos, Šveicarijos, Danijos ir Švedijos. Ši Antroji Lietuvių Konferencija Stockholme Vilniaus universiteto atkūrimo reikalu buvo šio nusistatymo:

„Kadangi Lietuva turėjo Vilniuje savo akademiją, įsteigtą 1579 m., 1803 m. paverstą universitetu, kurį Rusijos carų vyriausybė 1832 m. Lietuvos nutautinimui ir supravoslavimui uždarė;

Kadangi senasis režimas nebekeino jo atidaryti, nors lietuviai daug sykių stengėsi tai padaryti, steigdami tam tikrų komitetų;

Kadangi po ilgų klabenimų ant Valskybės dūma vienu balsu pripažino reikalingą aukštosios mokyklos, o Lietuvių konferencija Lozanoje 1916 m. tai pakartojo;

Kadangi Lietuvių Tauta turi pakankamai mokslo pajėgų, ką reiškia jau paruoštas sąrašas galinčių užimti medicinos, gamtos, matematikos, teisių, istorijos, filologijos ir agronomijos katedras;

Antroji Lietuvių konferencija Stockholme nutarė:

1. kad Lietuvos Taryba Vilniuje imtųsi organizavimo universiteto Vilniuje ir tuojau pradėtų darbą;

2. kad Aukščiausioji Lietuvių Taryba Europoje jau dabar imtų lygti su būsimais profesoriais, turinčiais tuojau pradėti darbą, kaip tik tos tinkamą valandą“ (Pranas Čepėnas (red.), Lietuvos Universitetas, 130 psl.).

Šveicarijos lietuviai ryžtingai rūpinosi Vilniaus universiteto atgaivinimu. Net svarstė jo struktūrą. Memorialą tuo reikalu paruošė stud. J. Purickis (A. Steponaitis, Atsiminimai, III psl.)

3. Lietuvos Universitetui įsikūrus

Vilniuje sudarytoji Valstybės Taryba labai greitai Vilniaus universitetu susirūpino ir (1918. XII. 5) priėmė jo statutą ir buvo pradėtas atkūrimo darbas. Pradėję karai tą darbą sustabdė (M. Biržiška, Dėl mūsų sostinės, London, 1960 m., 112 psl.)

(Bus daugiau)

Naujos knygos

DAGYS KLAJOJA IR GALVOJA

Po karo iš Vokietijos su pirmosiomis lietuvių bangomis atsikėlęs į Britaniją ir čia šiek tiek pagyvenęs ir savo gražius pėdsakus palikęs (Londono Lietuvių bažnyčioje skulptūrą, o „Pradalgės“ išleista jam J. Steinbecko romanui „Tarp pelių ir vyrų“ nupiešęs viršelį), skulptorius Jokūbas Dagys vėliau patraukė dar tolyn, įsikūrė Kanados Toronte ir atsidėjo menui. 1967 m. net išleido puikų savo rinktinių skulptūrų ir piešinių albumą.

1977 m. J. Dagys pasirodė lietuvių visuomenei iš dalies toks, kokio ligi tol nepažinojo jo: išleido stamboką savo poezijos rinkinį „Dagys dejuoja ir dainuoja“, pailiustruodamas jį savo skulptūrų ir piešinių atspaudais.

Dabar pasirodė panašaus pabūdžio naujas leidinys, pavadintas „Dagys klandoja ir galvoja“, taip pat gausiai iliustruotas. Jame taip pat spausdinami eilėraščiai, poemos ir epas. Daugumas tų jo kūrinių yra rašyti 1946-1950 metais. Patsai įdomiausias čia išspausdintasis dalykas, be abejo, yra tasai vadinamasis epas, pavadintas „Išvietintieji“, kurio dalis jau pateko į aną „Dagys dejuoja ir dainuoja“ leidinį. Didelis tai darbas, ir jame eilėmis smulkmeniškai aprašoma gyvenimas Lietuvoje, pabėgimas, kelionė, darbai svetur, kilnojimas, sąlygos. Sakytum, lietuviškas Homeras, tik toks skirtumas, kad anas graikas apdainavo reikšmingus įvykius, o mūsų pateikia savo išgyvenimus su visomis smulkmenomis, kurios galės būti įdomios kaip pažintinė medžiaga. O susipažinti su ta homeriško stiliaus poema štai iš jos keletas eilučių:

Keleiviams (taip šnekučiuojant, pamatėme mes Smalininkus.
Laivai tuoj sustojo prie kranto, tvirtai akmenimis apkloti.
Bestovint ir laukiant sutemo, nors laikas vėlus dar nebuvo,
Nes ūkanos pilkos, per dieną padangėj aukštai išsilaike,
Tada sutirštėjo ir gulė ant žemės, kaip antklodės sunkios.
Bematant ir lyti pradėjo, kad vaikščiot po krantą ar denį
Ilgiau nebegalima buvo. Iš vieno pilkai susliejo
Srovė ir paniuręs dangus. Mes visi, po brezentais sulindę,
Girdėjome vėjo užimą ir krentančius tankiai lašus.
Ir jautėm drėgnumą ir vėšą. Pasie-
niais vanduo tuoj varvėjo.
O vėjas, pas mus išbrovęs, bepurtkėdamas viską apliejo.

k. b.

**PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVAADRATAI

LIŪDI RŪPINTOJĖLIAI

(tęsinys iš praeito numerio)

Dabar neįmanoma švęsti iškilmingai, nes už leidimą savo parapijoje su procesija eiti aplink bažnyčią šventoriuje reikia mokėti 3.000 rublių, o organizuotai lankyti Kryžiaus Kelius Kalvarijoje kaštuoja 9.000 rb. žmonės pavieniui lanko tas Kristaus kančių paminėjimo vietas, palikdami tenai dalį savo vargų ir kryželių.

Bet kelionė į Kalvarijas sunkėja dėl to, kad nėra jokių priemonių keliauti, tik tai kojos. Pirmiau dar kartais iš miestų, vykdamis sunkvežimiai, kartais užsivarę savo normas, susitaupydavo laiko ir kuro, ir maldininkus už gerą pinigą pavėžėdavo. Dabar, kai visi kolchozuose, jau nėra tų galimybių.

Ne tik tikintieji lanko bažnyčias. Enkavedistai ir jų šnipai eina tenai taipgi dažnai, jie žvalgosi ir tiria, koks tarnautojas turi drąsos viešai melstis. Ne visada jie taip tyliai uostinėja, neretai jie negali suvaldyti savo įdūkimo, kad, štai, jie viską valdo, o čia, žiūrėk, atėję į bažnyčią, stovi sau, ramiai meldžiasi, lyg stovėdamas už kokios uždangos, kur jų niekas negali pagauti.

Neiškentę, jie padaro sąmyšį, staiga pamaldų viduryje. Nuo altoriaus, iš sakyklos, pertraukdami viduryje žodžio, pareikalauja, kad kunigas tučtuojau eitų su jais į saugumą. Tenai pavargina kunigą kelias valandas, tardo, paskui paleidžia. Bet jie jau yra savo pasiekę tuo, kad žmonės išsigando, susirūpino, išsivaikščiojo namo, ir tą dieną pamaldų nebus.

1949 metų vasarą pravažiuodamas pro Budrius, buvau sustojęs pas pažįstamus, tai radau juos susigraūžusius ir liūdnuos. Paskui, jau daugiau įsikalbėjus, jie papasakojo, kas buvo atsitikę pereinant sekmdienį. Meldžiasi sau žmonės, sako, jų senelis klebonas mokėdavo taip pat melstis ir pamokslus sakyti, kad bent bažnyčioje visi pamiršdavo, kas dabar dedasi. Ir, štai, sumos viduryje, į bažnyčią įeina enkavedistas, ir stačiai prie altoriaus, ir klebonui sako:

— Eime.

Kai, kunigas, manydamas, kad jie vistiek neišdrįs trukdyti jo maldų, tęsė apeigas toliau, jie nė kiek nesugiedo. Pasiėmė už rankų, ir kelbonas vos spėjo nusiimti arnotą, o tai būtų išsivedę, kaip stovėjo prie altoriaus.

Žmonės, likę vieni, manydami, kad jau klebonas suimtas, krito į didžiausią nusiminimą. Jie išsivaikščiojo neramūs, patylomis laukdami ir žiūrėdami, kas bus toliau. Įspūdis buvo nenupasakojamas.

Tuokart kleboną dar paleido, po kelių valandų, tačiau tai jam taip nesibaigė, vėliau jis buvo areštuotas. Taip pat ir Beržoro klebonas. O bažnyčios buvo uždarytos, nes į jų vietą nebuvo iš kur gauti kito kunigo.

Tai dar viena priežastis, dėl kurios rusai teisinasi, kad jie nekalti, jeigu jie negali be kunigo bažnyčios laikyti veikiančia, nes prie nuolatinio kunigų naikinimo, išvežant ir areštuojant, dvasiškai nyksta. Nyksta. Kaip miškas, kurį išrauna su kelmiais ir atžalomis. Buvusi kunigų seminarija iki 1947 m., veikusi Telšiuose, vėliau buvo perkelta į Kauną ir, girdėjau, 1948 m. uždaryta. Tiesa, kunigai dar 1949 metais rinko aukas seminarijai, bet 1950 m. rinkliava jau buvo nutraukta, vadinas, seminarijos neliko.

Nelinksmų žinių visame krašte pilna. Tikintieji, net užsimokėdami didžiausius mokesčius, nebegalės bažnyčių išgelbėti. Ir taip vi-

SKAITYTOJAI RAŠO...

LAISKAI IS VASAKIO 16 GIMNAZIJS

PLJK baigesi. Daug mincių, planų ir idealų. Nauja sviesa ir noras ką nors daugiau ir pilniau nuveikti. Keturios mergaitės iš Brazilijos pasilikom Vokietijoje, Vasario 16 Gimnazijoje: As, Beatrice, Danute ir Suely. Mums reiketu grįžti į mūsų šalį su kuo nors konkrečiau rankose.

Cia pasilikusios, tarp kito lietuvių jaunimo, ką nors bandome ismukti. Lietuvių kalba yra pagrindinis dalykas. Mokomes taip pat Lietuvos istoriją ir daile. Turime ir daugiau pamokų. Kol kas dar pradžia, sunkiai visas eina, bet jau zengiamo mūsų pirmutinius žingsnius pirmyn.

Dekojame sirdingai tiems visiems, kurie kaip nors mums padėjo ir padeda. Dekojame visiems lietuviams, kurie mumis pasitikė. Siunčiame geriausiai linkejimus is sitos tolimos zemes ir nuo šių tautiecių.

Saule ten lauke sviecia,
Mano mintys jau ne cia.
Turejau savo zeme, savo zmones,
Savo draugus ir namus.
Kodel nebeturiu jų daugiau?
Toli viską palikau,
Bet niekados nieko neuzmirsau.
Galvoje turejau idealą,
Turbut dar tebeturiu. . .

Zmones aplamai yra kurti ir akli.
Idealas turi buti isreikstas,
Idealas — viskas ir niekas.
Idealas, yra laisve,
Turi buti pats gyvenimas. . .
Jis nori mane uzmusti?
Ne, to nedaleisiu,
Nes as jau nebesu cionai.
As busiu ten,
Kur mano idealas mane nuves.
Mano idealas ne toks pats, kaip jusu,
Ta as zinau. .
O tu ar zinai, kur juros plaukia,
Kur vejas pucia,
Kur saule sviecia,
Kur rankos susiremia
Kur sirdis nemeluoja,
Kur galva galvoja,
Kur visi mylisi,
Kur gamta ir zmones taikoje gyvena?
As ta zinau, as ta pazistu
As ta turejau ir vel tenai grisiu.
Tai nera vieta, nei mintys. . .
Tai yra idealas, kuris zydi manyje.

Sofija Z.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda-Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-fornalhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barreiras, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

As vienisa ieskau zodzio
 Kurs ką nors man pasakytu,
 Kurs bent vieną jausmą man isreikstu
 Vieną zodelį, tik vieną. . .
 Ji vienintelį parasyciau ant popieriaus.
 Vaktis, vien tik menulis sviecia
 Viena sirdis, bet ne vienas asaros laselis. . .
 Ieskau vieno zodelio, vieno – kaip as pati, tik vieno. . .
 Kad kartu su tuo zodeliu, nesijausciau taip vienisa. . .

Sofija Z.

Halina Mošinskienė

DAIGAI SKLEIDŽIASI – PRAŽYSTA GĖLĖS

Skaitau iševijos lietuviškoje spaudoje mūsų jaunimo, naujai pasireiškiančių žurnalistų straipsnius ir džiaugiuosi. Džiaugiuosi ir mumyse tuo jaunimu, kuris, kad ir sunkiai versdamasis lietuvių kalboje, širdimi yra lietuviai.

Dėka P.L. Kongresų, dėka Pasaulio Lietuvių Jaunimo Bendruomenės sąskrydžių, vis tais Kongresais vadinamų, "aklųjų kačiukų" akys praregi ir mato. Tik tas, kuris nebuvo aklas, gali suprasti, ką reiškia matyti savo akimis tą jaunąją iševijos lietuvių kartą, kuri nepažįsta LIETUVOS. Ir tik tas, savyje, kaip pilką šilainę artume turįs, gali atjausti, ką jaučia mūsų jaunimas bendravęs per tą paskutinįjį Kongresą su viso pasaulio iševijos ir Lietuvos jaunimu.

Tą nuostabų entuziazmą būti lietuviu, palaimos rasa atgaivino susitikimas su popiežiumi J. Pauliu II. NUOSTABUS SUSITIKIMAS, kuriame ir kaip tik teko Brazilijos atstovui Aleksandrui J. Valavičiui atsitiktinąją privilegiją. O to viso iš kitų kraštų jaunimo įspūdžiai – iki ašarų sugraudena mus senius.

Be reikalo verkšlena "seniukai barzdylos", kad iševijoje neturime lietuvių inteligencijos prieauglio. Turime jį gausų ir stiprų, tik ne išverktų akių ašarojančių, o naujų ryžtų ir visiškai kitaip „mylinčius" Lietuvą, kaip mes – senieji imigrantai.

Jų drasa – ne "senių purkelnių". Jų supratimas ir glūdi to paties jaunimo Lietuvoje pažinimų, ne neapykantoje, ne keršto ženkle, bet savo TAUTYBĖS IR KALBOS išlaikyme.

Išleidome j "Vasario 16-tosios" gim-

naziją tas keturias mergaites iš S.P. Tokių "bolsa de estudos", jau turėjome ir anksčiau. Grupelė žmonių aukėjo, davė pinigų, kol mergina ištekėjo už portugalą ir "pašvilpt".

Gal būt ir su tomis keturiomis Brazilijos lietuvaiteis jaunystės pagundoje, bus tas pats. Kaip žmonės šneka: – "Tesiženija, tesugyvena vaikus..." bet, "skola – ne rona, neužgis".

Mano nuomone, tie visi Kongresai, senių ar jaunimo, iševijos lietuviams yra būtini ir labai svarbūs. Ne todėl, kad ten kalbama apie Lietuvos išlaivinimą, bet todėl, kad jie jungia lietuvių tautos atžalas į vieną ir stiprų kamieną – kuris savaimė padeda Lietuvai išsilaikyti lietuviškai kalbančia tauta.

Lietuvių kalbos mokėjimas, pagrindas lietuviškos šeimos ir tuo pačiu tautos teisė iševijoje. Gyvename šalyje, kur galime laisvai kalbėti savo kalba. Deja, tik viena kita atsilikusi šeima to prisilaiko, kodėl?

Kai šeimos žaizdre pinigų gausa plaukia, iš tėvų ir vaikų tarnybų – "reikia" neapsidairius reikia namuose ir "tarnybine" kalba susikalbėti. Ar taip jau būtina? Nejaugi negalima prie namų slenksčio "persijungti?" ...

Man nusmelkė iki paširdžių, kai vienas jaunuolis, š.m. lankėsi P.J.K. proga Suvalkų trikampyje, susitikęs su viena lietuvaite, gavo tokią pastabą: – "Kodėl tu iš Brazilijos taip blogai kalbi lietuviškai..." – KODĖL? ... Jaunuoliui liko liūdnas ir skaudus įspūdis. Ir kalti tik tėvai.

Visos jaunosios kartos lietuviukų nekalbančių lietuviškai kaltė yra tik tėvų.

Tie kurie norėjo tapti brazilais – tebūnie. Bet tie, kurie dar skaito save lietuviškai, tegul nesistebi, kad jų vaikai, vos švebeldžiuoja lietuviškai, jei jie patys

sur palaipti visos bažnyčios turės užsidaryti. O jau uždarytomis bažnyčiomis jie labai greitai sugeba priduoti kitą, paniekinančią pareigą, kad tikinčiuosius atstumtų nuo brangaus atsiminimo. Jie jas paverčia sandėliais arba kareivinėmis, kaip Panevėžyje, kur padarė kareivines.

Jau Klaipėdoje buvau, kai mane atlankė giminaitis iš Šateikių. Jis irgi buvo bemanęs susirasti darbo žvejyboje. Tai jis papasakojo man apie 1951 m. Velykas jų miestelyje. Tai toks bažnytkaimis, taip atstu nuo didelių gyvenviečių ir susisiekiama, bet ir tenai netrūksta enkavedistų. Šateikiškiai turi labai gražią, raudoną mūrinę, tikrą gotišką bažnyčią. Tai buvo beveik vienintelis daiktas, kuo jie didžiudavosi. Ir štai, enkavedistai ją pasirinko savo žaidimams. Eina pro šalį, tai būtinai šautuvu taiko į langus, į vitražus ir, kai išmuša kokią šukę, patenkinti juokiasi, kaip bepročiai.

lengviau savo tarpe susišneka portugalų primityvia kalba.

Kaip ir kas bebūtų, aš sveikinu lietuvių jaunimo pionierius PJSąjungos Lietuvių Bendruomenėje, kaip iševijos stiprųjį atžalyną.

Budraus sakalo akimi būkite sakalais. Jaunųjų sparnų mostu apglėbkite savo skridyje ir tuos, kurie uždaryti "Gulago" narveliuose...

Antanas Augustaitis

KELIAS

Per mane praėjo, miniu minios,
 gerieji žmones ir net žudikai.
 Plešrieji žvėrys,
 keliavo beširdžiai plėšikai.

Keliavo per mane garbingi karaliai,
 nešė per mane aukso karūnas.
 Taip pat dorieji vienuoliai
 jau tē mane, per kojas basas.

Vyrai, moterys, ištisos šeimos,
 keliavo į nežinomus kraštus.
 Jaunuolių – didžiausios gretos,
 keliavo į laimės namus.

Keliavo raiši, irgi elgetos,
 jaučiau jų pėdas.

Keliavo per mane, merginos be gėdos
 ir verkiantieji, klausiau jų bėdas.

Žygiavo narsiujų karių pulkai,
 su įvairiausiais karo pabūklais.
 Važiavo sunkieji vėžimai,
 žmones alkani, suplysusiais drabūžiais.

Brangus prieteliau! Tu irgiėjai,
 mano krutinė jautė, keliantį į
 svetimą kraštą.

Tolimas kelias, visuomet sakei,
 mįdinamas mane, manydamas kerštą.

Kiek aš prikentėjęs ir ko girdėjęs,
 koks kelias ilgas, siauras arba platus.
 Šis kelias kietas ir suakmenėjęs,
 visiems nelaimingas, keleiviams baisus.

Daugiausia gero esu padaręs,
 be manęs nėra susisiekiama.
 Tik laimę esu apturėjęs,
 daugumai, buvęs kelias žydėjimo.

ESCOLA SOFIA

COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graca, 381 - Casa 6

Fone 220-8319

Bom Retiro

Sofija Žūtaitė

PLJ KONGRESO ĮSPŪDŽIAI

Iš "16 Vasario" Gimnazijos Vokietijoje rašo moksleivė Sofija Žūtaitė savo seneliui ir rašo lietuviškai. Įžangoj sakė: — Aš juma prižadėjau parašyti lietuviškai. Nors tai užtruko daug laiko, bet štai aš:

MŪSŲ KELIONĖ Į LENKIJĄ

Pasibaigus Kongresui, didelė grupė išvažiavo į Romą popiežiaus aplankyti. Aš, su mažesne grupele, kuri per Kongresą ir prieš tai, buvo susidomėjusi Suvalkijos trikampiui (aukščiau Lietuvos) išvažiavome į Lenkiją. Iš viso buvo 8 asmenys, kurių trys iš Brazilijos: Nilza Guzikauskaitė, Aleksandras Valavičius ir aš. Kiti buvo iš Šiaurės Amerikos. Mūsų draugas ir vadovas buvo Arvydas Žigas. Jau pažindamas tą kraštą, su visais ir su viskuo greit mus supažindino.

Kelionė labai gerai sekėsi. Ten nuvažiavę, matėm tikrą lietuviško kaimo gyvenimą ir jautėmės tikrai kaip Lietuvoj. Mus jaudino ypatingai atydžiai žiūrėti į miškus ir žinoti, kad ten toliau prasideda Lietuva, mūsų tėvynė; žiūrėti į šviesas naktį ir galvoti, kad ten lietuviai gyvena, kad ten netoli mūsų tėveliai gyvena.

Mes visi buvome gražiai priimti kaip tautiečiai. Mums užfundijo visokių valgių ir gėrimų ir visaip vaišino. Buvome labai patenkinti.

Namuose, kaip ir ant gatvės, visi, jaunimas ir senimas, kalbėjome lietuviškai. Tarp jų gyvendama daug ko išmokau. Pažinau lietuviškus kaimus, jų medinius namus, žalias sodybas, auginamus gyvulius, siūbuojančių rugių laukus, kvepiantį šieną, tyrą sveiką orą, giedrų linksmumą, o taip pat ir sunkų jų gyvenimą. Buvome laimingi. Saulutė beveik kasdien švietė. Išėdavome melžti karvių, šieno džiovinti, kiaušinių rinkti, tik nesuspėjau rugiapjūčiai. Daug ir jaunimo sutikom. Su jais ruošėme susirinkimus ir šokių. Per susirinkimus jiems papasakojom apie jaunimą ir kitur pasaulyje: ką mes veikiame, ką darom, ką galvojame. Papasakojom apie Kongresą ir norėjom žinoti ką jie veikia. Buvom nuvažiavę pas Lietuvių Bendruomenę. Ten sutikom kelis asmenis, kurie mums papasakojo apie tautinių šokių grupes, vaidini-

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.

das 14:00 às 18:00

Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6

B. do Limão

VILA-ANASTAZIE ČIAI

gruodžio 2, sekmadienį, 13 valandą

rengia

TRADICINIUS

PIETUS

SU BŪDINGAIS LIETUVIŠKAIS VALGIAIS.

VISI BIČIULIAI, SIMPATIZANTAI IR TAUTIEČIAI YRA MALONIAI KVICIAMI DALYVAUTI IR SMAGIAI PASIŽMONETI.

mo būrelį ir taip toliau.

Gerai pažinau Punkską, Seinus, Suvalkus ir net sieną pavyko mums pasiekti. Tikrai, žodžiais negalėčiau visko apskaičiuoti. Daug jausmų pergyvenome, daug dalykų matėme, daug ko išmokome. Nieko neužmiršime. Kviečiu ir kitus su tuo kraštu susipažinti. Tikrai ten būnant galima daugiau Lietuvą suprasti.

Aš mačiau, Seneli, jūsų žemę ir tą traukinio liniją, apie kurią man kalbėjot. Tikrai dabar toji linija jau uždaryta ir žolėm apaugusi. Mačiau rugius ir ant šieno miegojau. Susitikau su senais žmonėmis ir jie papasakojo mums apie Lietuvą kaip ir jūs ir mums padainavo. Žadu tenai vėl sugrįžti. Keliausim kartu? Bet jau laikas atsiveikinti. Su ilgesiu bučiuoju jus.

PAIESKOJIMAI

VIKTORAS KUPRĖNAS iš Lietuvos ieško JOCHIMO VYČIAUS arba jo vaikų: Bronės, Zosės, Elenos, Antosės, Onutės, Boleslovo, Petro, gyvenančių Brazilijoje nuo 1926 m.

Pranešti apie ieškomus asmenis:

Antanui Rudžiui

Estrada do Oratório, 4329

03221 São Paulo, SP.

Paulina Šimonienė iš Vilniaus ieško brolio POVILO ŠIMONIO, sūnaus Juozo, atvykusio į Braziliją prieš karą ir daug laiko gyvenusio Casa Verde.

Turintys žinių yra prašomi kreiptis į ML redakciją: Caixa Postal 4421, 01000 S.Paulo, SP.

VOLUNGES CHORAS kviečia visus į

LINKSMAVAKARI

Gruodžio 1 Dezebros 1979 20:00 val. Šv. Kazimero Parapijos Saleje

PLIAS SUSIRINKIMAS

PLIAS Brazilijos skyriaus narių susirinkimas įvyks paskutinį šio mėnesio penktadienį - lapkričio 30 d. 20 val. SAJUNGOS - ALIANÇA patalpose (Rua Lituania 67).

Paskutinis šių metų LITERATŪROS RATELIO susirinkimas įvyks Lapkričio 24 dieną 20 val. Rožės ir Alfonso Petraičių bute, Rua Nova York, 28, apto. 32. Tel. 65-3286.

SVEIKINIMAI IR PADĖKA

Nuoširdžiai sveikinu ir dėkoju visiems, o ypač Maldos Apaštalaivimui, už manęs prisiminimą šv. Pranciškaus Asyziečio dienoj ir maldas už mano kelionę ir ypač svarbią misiją. Užtikrinu, kad kasdien esat mano minty ir maldoj.

Kun. Pr. Gavėnas, Roma

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

BŪKIME DOSNŪS ARTIMUI SAVO...

Kad tai įrodyti, nereikia daug tuščių žodžių, meilų šypsenų, gėlių puokštės. Draugystė, meilė ir artumas žmogui yra užuojautoje, pagelboje ir svarbiausia paties žmogaus RANKOS ŠILUMA - tas fizinis pajautimas kažkeno globos, rūpesčio, jėškojimas būdo padėti, jau yra labai stipri parama ir gal net stebuklingas vaistas.

Šių laikų baisi mirties pjūtis - vėžio ligų, sunaikina ne tik atgyvenusius, bet ir kūdikius, ir pačiame žydėjime pakirstus. Prisimenu, kai gyvenau Mury arti N. Friburgo - tai buvo prieš 25 metus: - ateidavo pas mane darbo dienų padėjėja Astrogilda - labai žavi 18-kos metų kaimietė. Ji pasikviesdavo mane su vaikais "kavutei" į jų molio krėstą trobelę, kur visada rūkdavo sulipdytas pečiukas, o ant geležinės plokštės stovėdavo kavinkas su kvapnia kava.

Prie trobelės jėjimo buvo suolelis. Ten, visada rasdavome sėdintį berniuką labai išblyškusiu veideliu, didelėmis žalsvomis akutėmis mus pasitinkant ir tokia bekraujėse lūpose vos žiūrėdama šypsena. Jis ten sėdėdavo prieš saulutę savo trapias rankytes padėjęs ant kelių ir sunkiai judindavo galvytę, kai norėdavo pažvelgti į šalį. Pagloščiusi jo pašiūrusių šviesių plaukų šepetėlį pastebėjau "kiaušinio dydžio" gužą jo sprande. Atsargiai atsiklausiau Astrogildos, kas tam vaikelui yra. - "Nuo mažens silpnutis, nelinksma... niekada nežaidžia, tik vis sėdi ir žiūri... mažai šneka..." - tuo metu vaikelui buvo kokie 6 metų amžiaus.

Pakalbinau, saldainiuką įdaviau - jis vos pravėręs lūpytes "obrigado" - pasakė. Įsikišo saldainį burnytėn, blankiai nusišypsojo, ir vėl padėjo plonas permatomas rankytes ant kelių.

Kad nepravirkčiau, jėjai trobelėn, kur mano vaikai jau kirkino Astrogildą, ir paprasčiau puoduką kavos. Išsikalbėjus paaiškėjo, kad vaikutis jau porą metų tą gužą nešioja - visokie užkalbėjimai ir "macumbos" nieko nepadeda... Gydytojui - nėra pinigų. O kur ligoninės? - Jų iš viso čia nėra... Vėliau sužinojau, kad po dviejų metų, tas berniukas pasimirė baisiausiuose skausmuose, kol tie "gužai" jį nusmaugė. - Jis sirgo leucemia, kraujo vėžiu.

Čia pat pašonėje, kiek ši baisi liga mūsų tautiečių "surijo"? ...

Pagelba yra, jei ligą čia pat pasiseka

Esate kviečiami

Šių metų Gruodžio mėn. 1-ą dieną, šeštadienį, 15-tą val., visi sąjungiečiai, draugai ir bičiuliai, dalyvauti, LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANČA MOTERŲ SEKCIJOS suruoštame.

BAZARO

atidaryme, ir būti pirmiesiems pasirinkti ir įsigyti gražias ir vertingas dovanas pigiausiomis kainomis. Bazaras veiks dvi dienas - gruodžio pirmą ir antrą, pradedant nuo trečios valandos po pietų. Veiks "Mini Bufetas" su skaniais paruoštais užkandžiais ir gėrimais. Dalyvaukime skaitlingai šiame paruošime - jėjimas visiems laisvas. Visas pelnas skiriamas labdarybės reikalams.

Rua Lituania, 67 - Mooca

konstatuoti ir "užsammaugti", bet tam reikalinga medicinos pagelba, radioaktyvūs spinduliai ir t.t. Tai tėra prieinama per specialias institucijas - kancerologijos ligonines ir tos srities specialistus.

S. Paulo mieste yra pats garsiausias visoje Brazilijoje vėžio "Hospital de Prof. Antonio de Prudente", Liberdade rajone, rua Prof. Antonio de Prudente.

Šio kancerologijos instituto paramai, L. Sąjunga - Alianča, ruošia š.m. gruodžio 1-2 dienomis bazarą, kurio pelnas skiriamas vėžio ligonių paramai.

Kiekviena auka bazarui, bus gerosios rankos ištiesta auka.

Paieškokite savo bute daiktelių, kurie jums nebeturi vertės. Ponios ir mergužėlės, savo bižuterijos dėžutėse vis rasite papuošalėlių kurie jums pabodo, bet kitiems gali labai tikti kaip Kalėdų Senelio dovana...

Industrialai - nepagailėkite savo gaminių, kuriuos patys lietuviai išpirks, o ir kitiems vėliau pasiūlys jūsų prekę naudotis.

Tebūnie tas BAZARAS puošnus ir spalvingas, kaip atvira ir nuoširdi kiekvieno lietuvių siela - paties mažiausiojo kančiai. Įrodykime pasauliui, kad lietuviai yra jautrus, ne žmogžudys, kad mes - saujelė galime padaryti "stebuklus, kurie niekad nesibaigs..."

L.Sąjungos-Alianča Valdybos vardu
Halina Mošinskienė

7-OS DIENOS MIŠIOS UŽ

ONOS MARIJOS SAULAITIENĖS
vėlę šv. Kazimiero parapijoj - Mokoje
bus laikomos penktadienį - lapkričio
23 d. 19,30 val.

M I S I O S

Septintos dienos Mišios už a.a.
ONOS MARIJOS SAULAITIENĖS
vėlę bus laikomos šeštadienį - lapkričio
24 d. 7 val. ryto V. Zelinoje.
Visi parapiečiai prašomi dalyvauti.

Kun. J. Šeškevičius
Klebonas

A + A

ONAI SAULAITIENEI MIRUS

vyriui Antanui Saulaičiui, sūnui kun. Antanui Saulaičiui S.J., ir dukrai Marytei Saulaitytei Stankuvienei reiškia širdingą užuojautą.

Angelika Trubienė ir Vitas

Mielas kunige Antanai,
tavo mamytei a.a Onai Marijai Saulaitienei mirus, mes visi su tavimi liūdime,
tave prisimename ir giliai užjaučiame.

Brazilijos jaunimo vardu,
Brazilijos Lietuvių Jaunimo
Sąjunga ir Valdyba

PARDUODAMAS

DAILININKO

JONO RIMŠOS

paveikslas (110 X 140 cm)

Kaina Cr. 120.000

Skambinti 240-1075

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

SPAUDOS VAJUS

AUKOJO UŽ ML SPAUDOS MAŠINĄ

SILICKAS Jonas ir Silene	5.000 Cr.
RALICKAI Liudas, Vera, Stasys	1.000 "
Nemickaitė Ona	1.000 "
Inž. ZIZAS Arnaldas	1.000 "
STANKEVIČIENĖ Marcelė	1.000 "
SPRINDYS Viktoras	500 "
Inž. KUKANAUZA Juozas	51 US\$
KULIEŠIAI Vincas ir Onutė	30 US\$

Šio 46° ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI yra L.K.ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ

Spaudos pikniko proga Lituanikoje ir

CELSO JOTEIKA GALVÃO

jo gimtadienio proga.

Šv. Juozapo Bendruomenei gili padėka, o Celsui daug laimės ir džiaugsmo.

ML Administracija

SVEIKINIMAI SPAUDOS VAJUI

Sveikinu p. St. VANCEVIČIŲ, taip aiškiai ir konkrečiai pristačius SPAUDOS VAJŲ (ML 1979. X.11).

Tikrai būtų naudinga – naudinga visuomenei, spaudai ir jiems patiems, jei tie senesnio amžiaus lietuviai suprastų, kad jie dar gali būti šių dienų knygnešiai – švietėjai, ir mielai imtųsi šio lietuviško kultūrinio darbo: platinti ML ir rinkti prenumeratas. Neatmeskit šios minties, o stenkitės ją įgyvendinti.

Kun. Pr. Gavėnas, Roma

RUOŠIAMASI NAUJIEMS METAMS

Kun. J. Šeškevičius su šv. Juozapo Bendruomene jau pradėjo ruošti NAUJŲ METŲ SUTIKIMĄ, kuris, kaip paprastai, bus Seselių salėje Vila Zelinoje.

Jau atspaudinti gražūs bilietai paskvietimai ir užprašytas orkestras RENASCENÇA, kuris grojo pernai ir visiems – jauniems ir seniems – labai patiko. Rengėjai tikisi ir šiemet turėti didelį pasiekimą bei visus patenkinti.

MŪSŲ MIRUSIEJI

MIRĖ T. ANTANO SAULAIČIO MAMA

Ona Marija Saulaitienė

Penktadienį 16 lapkr. atėjo iš Amerikos į S. Paulį, adresuota P. niai Angelikai Trubienei, tokio turinio telegrama:

– Mūsų motina mirė lapkričio 15.

Antanas ir Marytė.

Ona Marija Lichteuštenaitė Saulaitienė gimė 9 gruodžio 1907 m. Panevėžy. Ten pat lankė gimnaziją ir mokėsi anglų kalbos bei literatūros. Vėliau studijavo Rygos ir Londono

universitetuose. Dėstė anglų ir vokiečių kalbą įvairiose Lietuvos gimnazijose. Buvo vertėja amerikiečių karo teisme. Žymi skautininkė, kaip ir jos vyras Antanas, parašė bei išvertė įvairių skautybės veikalų.

Šios garbingos Lietuvos dukters, veikėjos, tikros inteligentės ir didžiadvasio tikėjimo moters atsiskyrimą su šiuo pasauliu užjaučia visos lietuvių kolonijos.

90-metė MARIJA KLIMAVIČIENĖ mirė lapkričio (novembro) 11 dieną.

Palaidota V. Formosa kapinėse.

Gedule paliko dukrą su šeima.

Bom Retiro "Labdaros Būrelio" iniciatyva, 30-tosios Mišios bus S. Inės kolegijos koplyčioje, gruodžio (dezembro) 9 dieną, 10,30 val.

Šeštadienį – lapkričio 17 d., sulaukęs 78 metų, mirė BRONIUS GRYBAS. Velionis buvo gimęs Brazdžių dvare Žemaitkienio valsč., Ukmergės apskr. Brazilijon atvyko 1929 m. ir ilgus metus gyveno Santanoje. Buvo nevedęs ir kai sveikata pablogėjo jį prigludė ir slaugė Lionginas Spuras su šeima Agua Rasoj.

Kun. P. Rukšys palydėjo velionį į Quarta Parada kapus. Palaidotas Liongino Spuro kapakriptyje.

7-os dienos mišios bus šeštadienį – lapkričio 24 d. 7,30 val. N. S. de Lourdes bažnyčioje – Agua Rasa.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ ir ŠV. JUOZAPO KATALIKŲ LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

MALONIAI Kviečia visus!

LITUANIKA

IŠVYKA

LAPK. 25 NOV.

PIKNIKAS

PROGRAMA

LITUANIKA YRA MŪSŲ VISŲ

7:30 hs. Saıda-išvažiavimas

LITUANIKA YRA MŪSŲ VISŲ

11:00 hs. Sta. Missa-Pamaldos (na estância)

12:00 hs. Churrasco – pietūs.

PELNAS SKIRIAMAS "MŪSŲ LIETUVOS" SPAUDOS MAŠINAI SUMOKĖTI
PRALEISKIME TĄ DIENĄ GAMTOJE IR KARTU PAREMKIME MŪSŲ SPAUDĄ.

AUTOBUSAI IŠVYKS IŠ V. ZELINOS IR MOOKOS. Bilietus bus galima gauti Mokoje (tel. 273-0338) V. Zelinoje (tel. 63-5975) ir pas J. Tatarūną (tel. 63-7344).